

Commissie van Advies Volledige Schadevergoeding (CAVS)

2016/111 van 6 november 2016

CAVS: voorzitter: Prof. mr. S.D. Lindenbergh; leden: Mr. J.P. de Jong en Dhr. H.J. Kleian

Causaliteit dienstongeval in 1993 en motorongeval in 2010

Verzoeker kreeg in 1993 een dienstongeval dat in 2001 leidde tot het besluit waarbij hij dienstongeschikt werd verklaard en waarbij gelijktijdig werd besloten om verzoeker te dispensereren en hem te handhaven als militair tot zijn UKW-datum. In 2010 werd hij slachtoffer bij een motorongeval en in 2012 werd aan hem op diens verzoek ontslag verleend. De Commissie volgt, mede gelet op de overige medische informatie, het standpunt van Prof. V. , dat bij verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid moet worden aangenomen sinds het dienstongeval in 1993 en dat daarmee aannemelijk is dat het motorongeval een “trigger” was voor verslechtering van de situatie van belanghebbende, een druppel die de emmer deed overlopen. Belanghebbende heeft deze causale relatie tussen het dienstongeval in 1993 en het ontslag ook als toelichting bij het verzoek om ontslag van 14 maart 2012 aangevoerd. De Commissie neemt aan dat het ontslag zonder het dienstongeval niet (op deze wijze) zou zijn verleend.

(de onderstaande tekst is geanonimiseerd en bevat niet de woordelijke weergave van de tekst van het advies)

Advies

inzake het geschil tussen de Minister van Defensie (Mindef) en belanghebbende (B.), vertegenwoordigd door mr. H.J.M.G.M. van der Meijden.

Het geschil

betreft een verschil van inzicht over het causaal verband tussen de dienstverbandaandoening van B. en de gestelde schade ten gevolge van zijn ontslag, waarbij de raadsman van B., mr. van der Meijden die schade nader heeft gespecificeerd en uitgangspunten voor het opstellen van een schadeberekening heeft genoemd.

Grondslag voor behandeling door CAVS

Bij besluit van Mindef van 27 november 2015, nr BS2015021472, is per 1 september 2015 ingesteld de commissie van advies volledige schadevergoeding (CAVS), hierna te noemen: de Commissie. Op grond van artikel 3 van voornoemd besluit brengt de Commissie op verzoek van de Minister advies uit over de aan de schadeberekening ten grondslag liggende uitgangspunten, indien de belanghebbende als

bedoeld in artikel 1 van de uitvoeringsregeling volledige schadevergoeding en de Minister hieromtrent geen overeenstemming hebben bereikt. I.c. was dit het geval.

1. Beschouwing

Uit de ingediende documenten blijkt dat er overleg is geweest tussen Mindef (namens deze het Dienstencentrum Juridische Dienstverlening (DCJDV)) en belanghebbende over een schadevergoeding aan belanghebbende. Door belanghebbende is gesteld dat hij schade heeft geleden ten gevolge van zijn ontslag uit de militaire dienst per 1 juli 2012. Daarbij is een vijftal schadeposten genoemd, waarvan mr. van der Meijden de schadepost “inverdiencapaciteit tijdens de FLO periode” later heeft gewijzigd .

Gedurende de procedure is onder meer een medisch rapport opgemaakt over belanghebbende. Op basis van dit rapport komt DCJDV tot de mening dat er een oorzakelijk verband is tussen een motorongeval dat belanghebbende was overkomen op 29 mei 2010 en het per 1 juli 2012 verleende ontslag. Van de zijde van belanghebbende is door mr. van der Meijden gesteld dat dit ontslag een rechtstreeks gevolg is van c.q. moet worden toegerekend aan de in 1993 tijdens zijn uitzending als militair opgelopen klachten, en dat derhalve de uit dat ontslag voortvloeiende schade voor vergoeding in aanmerking dient te komen.

2. Relevante feiten

Belanghebbende overkwam op 10 oktober 1993 tijdens zijn uitzending een dienstongeval dat bij verzoeker tot ernstige langdurige klachten heeft geleid. Belanghebbende werd naar aanleiding van een Militair Geneeskundig Onderzoek van 11 april 2000 dienstongeschikt bevonden, hetgeen hem met een besluit van DP&O/IPB werd medegedeeld, waarbij gelijktijdig werd besloten om belanghebbende te dispensereren en hem te handhaven als militair tot zijn UKW-datum, i.c. 1 december 2017. Ingaande 12 november 2001 is aan belanghebbende ten aanzien van zijn invaliditeit een BIV van 5% toegekend. Uiteindelijk werd belanghebbende op diens verzoek uit de militaire dienst ontslagen per 1 juli 2012, met als ontslagreden "vijftig jaar of ouder en niet meer ten volle geschikt", als aangegeven in artikel 39, tweede lid, onder g van het AMAR.

Op 29 mei 2010 overkwam belanghebbende een motorongeval, waardoor zijn klachten verergerden. Met de verzekeringsmaatschappij van de veroorzaker van het ongeval is uiteindelijk een vaststellingsovereenkomst getekend, waarbij schadeposten werden vergoed.

3. Overwegingen

3.1 Zowel belanghebbende als DCJDV spreken in de documenten over “FLO-leeftijd” en “FLO-periode”. Het begrip “FLO” komt in de militaire rechtspositie niet voor en daarom hanteert de Commissie in haar advies het begrip “UKW” in plaats van “FLO”.

3.2 De Commissie heeft zich de vraag gesteld of het ontslag in 2012 zou hebben plaatsgevonden indien het dienstongeval uit 1993 niet zou zijn gebeurd. Die vraag beantwoordt de Commissie ontkennend. Daartoe acht zij het volgende redenevend.

3.3. Het dossier bevat een groot aantal documenten waarin medische informatie over de situatie van belanghebbende is opgenomen. Prof. V. heeft gesteld dat de gebeurtenissen in 1993 en de gevolgen van het motorongeval in 2010 niet los van elkaar kunnen worden gezien. Mede gelet op de overige medische informatie volgt de Commissie het standpunt van Prof. V. , dat bij belanghebbende een verhoogde kwetsbaarheid moet worden aangenomen sinds het dienstongeval in 1993 en dat daarmee aannemelijk is dat het motorongeval een “trigger” was voor verslechtering van de situatie van belanghebbende, een druppel die de emmer deed overlopen. Belanghebbende heeft deze causale relatie tussen het dienstongeval in 1993 en het ontslag ook als toelichting bij het verzoek om ontslag van 14 maart 2012 aangevoerd:

"Als gevolg van het overkomen dienstongeval tijdens mijn uitzending in het voormalige Joegoslavië in 1993, blijkt dat mijn mentale/psychische belastbaarheid thans op een dusdanig niveau is gekomen, dat er sprake is van veelvuldige verstoringen van de continuïteit in de uitoefening van mijn functie. Verbeteringen hierin zijn niet (meer) te verwachten."

3.4. Een en ander brengt mee dat de Commissie aanneemt dat het ontslag zonder het dienstongeval niet (op deze wijze) zou zijn verleend.

3.5. Tegelijkertijd is aannemelijk dat het verkeersongeval in 2010 ook heeft bijgedragen aan de medische toestand van belanghebbende die naar mag worden aangenomen in 2012 tot zijn ontslag heeft geleid. Voor de schade die door het verkeersongeval is veroorzaakt is primair de veroorzaker van dat ongeval aansprakelijk. Belanghebbende is er evenwel slechts in geslaagd om een deel van zijn volledige schade op de veroorzaker van het ongeval te verhalen.

3.6. Het verleende ontslag met als ontslaggrond "vijftig jaar of ouder en niet meer ten volle geschikt" heeft belanghebbende in een financieel nadeliger positie gebracht ten opzichte van een regulier ontslag op de UKW- datum. Hij is daardoor onder meer een aantal inkomsten misgelopen. Niet duidelijk is of het Ministerie van Defensie, als werkgever, belanghebbende op deze nadelen attent heeft gemaakt. Uit het dossier blijkt in ieder geval niet dat het Ministerie van Defensie voorafgaand aan het ontslag in 2012 belanghebbende erop heeft gewezen dat hij de schade die het gevolg was van het motorongeval in 2010 op de daarvoor aansprakelijke partij moest verhalen, noch dat het Ministerie hem bij het verhalen van die schade heeft bijgestaan of op het risico van het verleende ontslag in het licht van de door het ongeval veroorzaakte schade heeft gewezen.

3.7 Gelet op het hiervoor overwogene acht de Commissie het in de gegeven omstandigheden redelijk dat het Ministerie van Defensie in de onderlinge verhouding met belanghebbende de schade draagt die thans het gevolg is van het ontslag in 2012 voor zover deze schade niet reeds door de voor het motorongeval aansprakelijke partij is vergoed.

3.8 Derhalve komt de Commissie tot het oordeel dat het Ministerie van Defensie zal moeten opkomen voor de restschade, mede in aanmerking genomen het feit dat belanghebbende aanvankelijk is gedispenseerd en later met een ongunstiger regeling is ontslagen.

3.6. Door belanghebbende zijn een vijftal schadeposten als geschilpunten aan de orde gesteld. De Commissie overweegt dat het kerngeschil in deze zaak betrekking heeft op de causaliteitsvraag. Nu de commissie hieromtrent een oordeel heeft gegeven acht zij behandeling van deze vijf schadeposten thans niet nodig, omdat zij verwacht dat partijen hierover in onderling overleg overeenstemming kunnen bereiken.

ADVIES

De Commissie adviseert om met toepassing van de Regeling de schade die het gevolg is van het ontslag in 2012 te vergoeden als ware het Ministerie van Defensie aansprakelijk, waarbij het aan het Ministerie van Defensie is om te bezien of het de door het ongeval uit 2010 veroorzaakte en nog niet vergoede schade alsnog op een andere partij kan verhalen.